

8. Żyrandol

Sklepienie widowni zdobi kolisty plafon ozdobiony przez Antoniego Tucha. Jest utrzymany w pastelowej kolorystyce, z licznymi złoceniami i maskami nawiązującymi do antyku. Tuż pod jego centralną częścią znajduje się wysoki na 3,5 metra ośmioramienny żyrandol w kolorze złotym. Jest zawieszony na wysokości 11 metrów od poziomu parteru widowni. Wieczorami wytworny blask jego świateł imponująco rozświetla widownię.

Żyrandol liczy 124 żarówki. Ma wydłużony, obły kształt. Zdobia go misternie rzeźbione ornamenty roślinne, niewielkie antyczne maski oraz błękitne kryształy z mlecznego szkła. Ramiona żyrandola znajdujące się na obręczy o średnicy 1,5 metra zdobi osiem niewielkich, uskrzydionych, wyrzeźbionych z brązu postaci.

Żyrandol zdobi widownię już od ponad 120 lat, czyli od początku istnienia Teatru im. J. Słowackiego, dawniej Teatru Miejskiego. 21 października 1893 roku, w dniu inauguracji teatru, dziennik „Nowy Kuryer [kurier] Polski” zawiadomił czytelników o tym niezwykłym nabytku teatru. Można było wówczas przeczytać, że: „u sufitu zwiesza się olbrzymi świecznik, wykonany według projektu architekta pana Zawiejskiego w tutejszej fabryce wyrobów platerowanych Jakubowskiego i Jarry [jarry]” [żari z akcentem na ‘i’].

W centralnej części plafonu, wokół żyrandola, znajduje się kolisty, misternie rzeźbiony krata z motywami roślinnymi. Powyżej niej, w kopule nad plafonem, mieści się niewidoczny dla widzów wyciąg z potężną korbą. Raz na rok ważący 800 kilogramów żyrandol jest opuszczany ręcznie na parter widowni i czyszczony. Wymienia się też wtedy przepalone żarówki na nowe.

Audiodeskrypcja: Anita Fidyka, Fundacja Siódmy Zmysł. Konsultacja merytoryczna: Diana Poskuta. Czytała Lidia Bogaczówna - aktorka Teatru Słowackiego.